

МЕХАНІЗМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ БІЖЕНЦІВ В ЄВРОПІ

Атюшев Дмитро,

студент 4-го курсу, групи 18 – Д
Криворізького факультету НУ«ОЮА»

Науковий керівник:

Стець О. М., д.ю.н.,

завідувач кафедри конституційного міжнародного
та приватного права, доцент

У всьому світі зростає кількість біженців. Більшість шукачів притулку приймають держави ЄС. За даними ООН щодня у світі стає на 30 тисяч біженців більше. Кількість біженців у світі сягає максимуму. Щодня ми стаємо головними свідками великої міграції біженців, які залишають свої домівки, – саме про них ми говоримо, за їхнім життям ми спостерігаємо, намагаючись у чомусь зарадити та допомогти.

У Єреванському державному університеті 2-5 лютого 2015 відбувся науковий семінар який був присвячений презентації «Хрестоматії з прав біженців». Хрестоматія є повною моделлю курсу, спрямованого на вивчення міжнародного права біженців. Також можна сказати, що Хрестоматія складається з чотирьох розділів: Введення в міжнародне право біженців, Міжнародний захист прав біженців, Захист прав біженців у Європі, і Захист біженців у СНД.

Управління Верховного комісара ООН у справах біженців в Україні дійшло висновку про те, що Конституція України відкриває широке правове поле для мігрантів, зокрема біженців із країн колишнього Радянського Союзу, зокрема із Білорусії після виборів президента. Відповідні конституційні норми є демократичними та відповідають рекомендаціям ООН, Ради Європи, та інших міжнародних організацій у цій сфері.

Ще одним кроком на шляху до вдосконалення системи захисту прав біженців в Україні та інших вразливих категорій осіб стало прийняття 8 липня 2011 року Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», який замінив Закон України «Про біженців». Новий Закон, прийнятий з метою наближення до стандартів захисту ЄС, значно розширив коло осіб, яким надається захист в Україні.

Наше чинне українське законодавство у сфері захисту прав біженців не можна назвати досконалим. Законодавство має певні недоліки, оскільки проблема досить нова, а за радянських часів жодної бази не існувало, яка би могла стати основою української законодавства про біженців. Також у законодавстві не має понять: «іммігрант», «емігрант», «шукач притулку».

Також є недолік в положенні Закону , пов'язані із процедурою надання статусу біженця ,також відсутній принцип тлумачення сумнівів на користь заявника. Надання тимчасового статусу тільки особам ,які масово прибувають із країн ,що мають спільний кордон з Україною.

Особи що шукають притулок мають ряд певних прав , які закріплені в Женевській конвенції про статус біженців та осіб що шукають притулок. За визначенням Женевської конвенції 1951 року біженці це будь-які особи, яким загрожує переслідування в їх країнах проживання. Переслідування біженців може бути за ознакою раси, релігії, громадянства, належності до певної соціальної групи або політичних переконань. Біженці можуть просити притулок в країнах ,що приєдналися до Женевської конвенції на цих підставах: якщо вас переслідують за ознакою громадянства, якщо вас переслідують за приналежність до тієї чи іншої релігійної конфесії ,чи ви відрізняєтесь від більшості населення за расовими чи етнічними ознаками і вас переслідують за це.

Ще можна сказати ,що біженці які хочуть подати прохання про притулок до Європи, не можуть це робити до будь-якої країни. З 2003 року біженці повинні дотримуватися Дублінської угоди . За цією угодою біженець має право просити притулок у цих країни ЄС ,кордон якої він перетнув першим.

Країни-члени ЄС не завжди суворо дотримуються цих норм. Вони можуть вирішувати чи візьмуть вони на розгляд прохання про притулок того чи іншого біженця , навіть якщо він в'їхав спершу до іншої країни ЄС.

Нині Білорусь гібридно атакує Європейський Союз із застосуванням біженців та прикривається дезінформацією. Системне і цинічне використання Білорусією мігрантів у політичних цілях та її спроби дестабілізувати кордони Європейського Союзу вступила в фазу ескалації. Маса мігрантів ,які прилетіли до Мінська з низки країн сходу, білоруська влада направляє в сторону польського кордону, де виникли зіткнення.

Тому комісія Європейського Союзу закликала всі країни-члени ЄС затвердити режим санкцій проти чинної білоруської влади. Польська влада була змушена збільшити кількість військових, які охороняють зовнішній кордон ЄС, а влада Литви оголосила надзвичайний стан.

Цей сценарій нам українцям добре відомий, адже найбільш агресивно він був застосований режимом Путіна на сході нашої країни.